

Arrest

nr. 195 151 van 16 november 2017
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. LECOMPTE
Brusselsesteenweg 55/A
9090 MELLE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 13 maart 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 februari 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 september 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 oktober 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat M. LECOMPTE en van attaché X, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten. U bent afkomstig van het dorp Kampirak in het district Dahanai Ghorri in de provincie Baghlan. U bent Hazara van etnische origine en hangt het Ismailisme aan. U werkte als soldaat bij de arbaki of lokale politie in uw dorp Kampirak.

U werkte afwisselend tien dagen in Kampirak en tien dagen in de checkpost van Pul-e Hawaii, tussen het dorp Bibi Gawra en Shahre Naw. Toen u ongeveer vijf maanden in dienst was, werd u gebeld door de taliban. Er werd u gezegd dat u uw oom moest zeggen dat hij zich moest aansluiten bij de taliban.

Ook werd u gezegd dat u zelf ook te taliban moet vervoegen in plaats van te werken voor de overheid. Indien u niet op hun voorstellen inging, zouden daar gevolgen aan verbonden zijn. U nam de telefoon echter niet serieus en vernietigde uw simkaart. Anderhalve maand later werd uw oom vermoord. Twee maand na de dood van uw oom werd de politiecheckpost in Pul-e Hawai in brand gestoken voor uw ogen. Omwille van deze problemen besloot u Afghanistan te verlaten.

U heeft Afghanistan verlaten eind september 2015. U kwam aan in België op 26 november 2016 en vroeg 14 dagen later asiel aan.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende documenten voor: uw taskara, uw politiekaart en uw bankkaart.

B. Motivering

U bent er niet in geslaagd het CGVS ervan te overtuigen uit een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie uw land van herkomst te hebben verlaten, noch heeft u aannemelijk gemaakt een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in art. 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw kennis over de Afghaanse kalender ondermaats is. Zo slaagt u er niet in om aan te geven in welk jaartal in de Afghaanse kalender u Afghanistan verliet (CGVS, p. 3). Gevraagd welk jaar het is in de Afghaanse kalender op het moment van het gehoor op het CGVS, moet u tevens het antwoord schuldig blijven (CGVS, p. 3). Wanneer u later in het gehoor gevraagd wordt in welke maanden het veel regent in het dorp Kampirak, verklaart u dat dit in de lente is. Gevraagd in welke maanden het dan veel regent, antwoordt u de lente, zomer en herfst (CGVS, p. 14). Nogmaals gevraagd in welke maanden het veel regent, antwoordt u dat u de maanden niet kent (CGVS, p. 14). Uw beperkte kennis van de Afghaanse kalender getuigt niet van een recent verblijf in Afghanistan en doet bijgevolg twifelen aan uw verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen voor uw komst naar België.

Verder kan ook uw voorgehouden profiel van jonge man uit een landbouwersfamilie van een bergdorp in Afghanistan niet overtuigen. Zo is het opmerkelijk dat u niet weet waar het geld vandaan kwam waarmee u en uw familie uw reis naar België bekostigd hebben (CGVS, p. 21). Gevraagd naar de kostprijs van uw reis, geeft u aan dat de kost 5000 tot 6000 USD bedroeg (CGVS, p. 21). Gevraagd hoe u dit geld bijeen gekregen heeft, vertelt u dat een deel afkomstig is van uw salaris als arbaki en een deel van uw vader en van uw tante komt (CGVS, p. 21). Gevraagd hoeveel u van uw salaris als arbaki bijeen gespaard had, antwoordt u dat dit niet veel was. U voegt toe dat u vee van uw vader en tante geleend heeft of dat uw vader bij de buren ging lenen (CGVS, p. 21). Gevraagd of u weet of denkt dat uw vader bij de buren ten rade ging, antwoordt u vaagweg dat uw vader het geld ergens ging halen maar dat u niet weet waar (CGVS, p. 21). Dat u klaarblijkelijk geen notie heeft van waar uw vader 5000 tot 6000 USD vandaan gehaald heeft om uw reis te bekostigen, ondergraaft de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit een landbouwersfamilie van ruraal Afghanistan.

Het is verder opmerkelijk dat u er niet in slaagt te verduidelijken, gevraagd naar de zaaitijden, of de gewassen die jullie verbouwden gelijktijdig gezaaid en verbouwd worden. U verklaart dat graan geplant wordt in de maanden hout tot hamal, en dat er in de maanden jauza tot mizan wordt geoogst (CGVS, p.

5). Gevraagd naar de zaaitijden van gerst, antwoordt u dat al deze zaken in hout, dalwa en hamal worden gezaaid. Gevraagd duidelijker aan te geven welke gewassen wanneer gezaaid worden, antwoordt u slechts dat het zaaien van graan en gerst begint in de maand hout en eindigt in de maand hamal (CGVS, p. 5). Gevraagd of deze gewassen in dezelfde periodes verbouwd worden op de velden, zegt u dat u de tijd niet gemeten heeft en dat u te jong was om die zaken te onthouden. U voegt toe dat uw vader dit werk deed en dat u ook ging helpen, maar dat u niet weet welke maanden en periodes er gezaaid werden omdat u ongeletterd bent (CGVS, p. 5). Uw pogingen om uw incoherente verklaringen uit te leggen kunnen niet overtuigen. Het is geenszins zo dat een ongeletterde landbouwer niet in staat zou zijn aan te geven welke gewassen in dezelfde periodes op de akkers verbouwd worden of wanneer er gezaaid en geoogst wordt. Dat u niet in staat bent deze zaken aan te geven, plaatst de geloofwaardigheid van uw profiel als Afghaan afkomstig uit een ruraal bergdorp op de helling.

U vertelt verder dat goede oogsten afhangen van de hoeveelheid regen (CGVS, p. 5). Gevraagd of er ooit slechte oogsten geweest zijn in Kampirak, herhaalt u slechts dat de oogst goed is bij veel regen en slecht is bij weinig regen (CGVS, p. 5). Gevraagd wanneer zo'n slechte oogst is voorgevallen, antwoordt u wederom dat u de periodes niet kent. U geeft aan dat deze zaken door God bepaald worden en u daar zelf geen controle over heeft (CGVS, p. 5). Gewezen op het feit dat u in staat moet zijn om aan te geven hoe de oogsten geweest zijn tijdens de laatste jaren van uw verblijf in Kampirak, antwoordt u naast de kwestie dat er in de periode waarin u de regio verlaten heeft veel taliban aanwezig waren (CGVS, p. 5). Hierop wordt u expliciet gevraagd duidelijk te luisteren naar de vraag die u gesteld wordt en vervolgens die vraag zo goed mogelijk te beantwoorden (CGVS, p. 6). Gevraagd naar slechte oogsten in Kampirak, antwoordt u dat u het zich niet kan herinneren maar dat u denkt dat er een matig goede oogst was (CGVS, p. 6). Vervolgens wordt u een derde maal de kans gegeven te vertellen wanneer de oogst in Kampirak niet goed was, maar opnieuw antwoordt u dat u het niet weet (CGVS, p. 6). Wanneer de vraag een vierde maal gesteld wordt, antwoordt u dat er vier tot vijf jaar geleden weinig regen was. In juli 2011 was er een droogte in de provincie Baghlan die negentig procent van de volledige tarweteelt aantastte en 15000 families bedreigde. Er kan verwacht worden dat u, gezien deze informatie, concreter op de vraag zou antwoorden. Dat u uiteindelijk nog verklaart dat er vier of vijf jaar geleden een slechte oogst was kan gezien uw eerdere ontwijkende antwoorden nog maar weinig overtuigen.

U slaagt er tevens niet in te vertellen hoe lang een schaap drachtig is. Nochtans gaf u aan dat uw familie thuis vier of vijf lammetjes had (CGVS, p. 4). Gevraagd wat uw familie deed met deze lammetjes, vertelt u dat de schapen gehouden werden om lammetjes te krijgen. Als ze geen lammetjes kregen, werden ze geslacht (CGVS, p. 4). Gevraagd wie er voor de schapen zorgde, geeft u aan dat u, uw vader of uw broers dat zelf deden (CGVS, p. 4). Gevraagd naar de duur van de dracht van een schaap, antwoordt u dat enkel een herder of personen met veel vee zo'n zaken weten (CGVS, p. 4). Nochtans gaf u eerder aan dat uw familie thuis schapen hield voor de lammetjes (CGVS, p. 4). Hierop gewezen, zegt u dat u niets weet over deze periodes of over de maand waarin ze drachtig worden (CGVS, p. 4). Gewezen op het feit dat er niet gevraagd wordt naar een specifieke maand maar naar de duur van de zwangerschap, stelt u dat er wel degelijk gevraagd werd naar de maand waarin schapen een lam krijgen (CGVS, p. 4). Nogmaals gevraagd naar de duur van de dracht van een schaap, stelt u opnieuw dat er volgens u ook gevraagd werd naar de maand waarin de schapen bevallen (CGVS, p. 4). Een vierde maal gevraagd naar de duur van de dracht van een schaap, antwoordt u ontwijkend dat het gebeurt dat dieren drachtig worden en lammen krijgen maar dat u niet zoveel dieren had (CGVS, p. 5). Dat u er, ondanks de vele kansen die u hiertoe geboden werden, niet in slaagt aan te geven hoe lang de dracht van een schaap duurt, ondergraaft verder de geloofwaardigheid van uw voorgehouden profiel van rurale Afghaan.

U verklaart een Ismaeli Hazara te zijn, maar uw verklaringen hieromtrent overtuigen niet. Gevraagd te vertellen over de Ismaeli, geeft u aan dat de gebedsplaats van de Ismaeli jamat khana heet, dat Ismaeli geloven in 49 imams en dat Aga Khan de huidige imam is (CGVS, p. 7). Gevraagd of Aga Khan de leider is van de Ismaeli in Dahana-i Ghor, antwoordt u dat hij de leider is van de Ismaeli in Kampirak en dat er in Afghanistan veel plaatsen zijn waar Ismaeli wonen (CGVS, p. 7). Gevraagd te bevestigen of hij de leider is van de Ismaeli in Kampirak, herhaalt u louter dat hij de levende imam is (CGVS, p. 7). Gevraagd waar Aga Khan verblijft, zegt u dat hij ergens in het buitenland in Europa verblijft (CGVS, p. 7). Gevraagd wat u verder weet over Aga Khan, stelt u dat u geen informatie heeft (CGVS, p. 7). Aga Khan IV – zijn echte naam is Karim al-Husayn Shah – is de spirituele leider van de Ismaeli wereldwijd. Hij volgde Aga Khan III, zijn grootvader, op twintigjarige leeftijd op in 1957, verblijft in Frankrijk en is hij de grondlegger van het Aga Khan Development Network, dat verantwoordelijk is voor verschillende humanitaire projecten in uw provincie en district. Dat u louter weet te zeggen dat hij de leider is van de Ismaili in Kampirak en ergens in het buitenland woont is opmerkelijk.

Gevraagd naar andere bekende Ismaeli, verwijst u naar drie eerder vernoemde ouderen van het dorp Kampirak (CGVS, p. 14). Vervolgens gevraagd of u gehoord heeft van Said Mansoor Naderi, zegt u dat Bismillah Atash iemand van hem is (CGVS, p. 14). Aangespoord meer te vertellen over Said Mansoor

Naderi, antwoordt u dat u niet veel informatie hebt over hem maar dat u weet dat hij Bismillah Atash kent (CGVS, p. 14). Gewezen op het feit dat Said Mansoor Naderi een belangrijk persoon is in uw regio, en nogmaals aangespoord over hem te vertellen, stelt u slechts dat hij een groot figuur is en dat u hem respecteert (CGVS, p. 14). Gevraagd naar de redenen waarom hij een groot figuur is en hij respect verdient, antwoordt u dat hij een verantwoordelijke is van de regio (CGVS, p. 14). Het mag verbazen dat uw kennis over Mansoor Naderi dermate beknopt is. Ondanks het feit dat u zelf aangeeft Ismailiet te zijn, geeft u geenszins aan dat Sayed Mansoor Naderi een zeer gekend persoon en religieus leider van de Ismaelieten is in de provincie Baghlan. Hij is zelf afkomstig uit de Kayhan vallei in het district Doshi en is sinds 2005 lid van het nationale parlement van Afghanistan. Daarenboven heeft hij veel macht en invloed in Baghlan.

Uit de info waarover het CGVS beschikt blijkt inderdaad dat er in uw regio veel Ismaeli wonen. Dat u beweert een Ismaeli uit landbouwersfamilie van Dahana Ghorī te zijn maar dat uw verklaringen met betrekking tot uw voorgehouden profiel en tot uw geloofsovertuiging niet kunnen overtuigen, ondergraaft de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit Dahana-i Ghorī verder.

Voorts geeft u aan dat de veiligheidssituatie in uw regio slecht is (CGVS, p. 15). U vertelt dat de jamat khana werd aangevallen met een raket en dat een vroedvrouw verkracht werd ongeveer vier of vijf jaar geleden, voor de komst van de arbaki (CGVS, p. 15). Gevraagd naar andere incidenten, antwoordt u dat u geen verdere info heeft (CGVS, p. 15). Nochtans gaf u net eerder aan dat de situatie in uw regio onveilig is. Het mag dan ook verbazen dat u er niet in slaagt een recenter incident te vermelden. Aangemoedigd om over incidenten in het district Dahana-i Ghorī te vertellen, antwoordt u dat u niet opgroeide in Dahana. U verklaart dat u enkel naar het district ging om te werken en dat u verder in Kampirak verbleef (CGVS, p. 15). Deze verklaring kan evenwel niet overtuigen. Er mag verwacht worden van iemand die bij de lokale politie werkte en zich daarvoor op regelmatige basis verplaatste binnen het district dat hij een betere kennis heeft van incidenten die zich voordeden in de regio. Ook is het zeker niet zo dat mensen die hun dorp niet veel verlaten geen enkele kennis hebben over gebeurtenissen in de regio. Hierop gewezen stelt u dat het district Dahana-i Ghorī onveilig is en dat mensen de taliban en de Ghujara vrezen (CGVS, p. 15). Vervolgens nogmaals gevraagd te vertellen over incidenten in Dahana-i Ghorī, antwoordt u dat u geen informatie heeft over de periode waarin u werkte bij de arbaki. U voegt toe dat er tijdens de periode waarin u werkte geen zaken voorvielen (CGVS, p. 15). Deze verklaringen zijn opmerkelijk, gezien uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat er zich wel incidenten voordeden in uw regio tijdens de periode dat u werkzaam was bij de arbaki, zijnde vanaf de eerste werkdag van Ashraf Ghani op het einde van september 2014 (CGVS, p. 8). Zo was er op 15 december 2014 een ontploffing op de hoofdbazaar van Dahana-i Ghorī. De explosieven werden tot ontploffing gebracht vlak bij het bureau van de districtsgouverneur. Expliciet gevraagd over een explosie in het centrum van Dahana-i Ghorī, stelt u dat er dagelijks ontploffingen zijn (CGVS, p. 15). Vervolgens gevraagd om over één van die explosies te vertellen, zegt u dat u geen data kent maar dat u hoorde dat er dingen werden opgeblazen (CGVS, p. 15). Nogmaals gevraagd om over één concreet incident te spreken, antwoordt u ontwijkend dat u de identiteit van de taliban niet kent (CGVS, p. 15). Dat u er niet in slaagt om één incident te bespreken, zelfs niet de ontploffing nabij het bureau van de districtsgouverneur, mag sterk verbazen en doet opnieuw twijfels rijzen over uw beweerde herkomst.

Tenslotte wordt u gevraagd naar overstromingen in het district Dahana-i Ghorī. U geeft aan dat u hier geen informatie over heeft. Aangespoord na te denken alvorens te stellen dat u niets afweet van overstromingen in uw district, antwoordt u dat u niet in Dahana-i Ghorī gewoond heeft en dat u er enkel was voor uw werk (CGVS, p. 20). Zoals eerder reeds aangegeven is dit geenszins een geldige verklaring voor uw gebrek aan kennis over de overstromingen in Dahana-i Ghorī. Er hebben zich in de laatste jaren voor uw vertrek namelijk twee grote overstromingen voorgedaan in uw district. In april 2012 waren er hevige overstromingen in 6 districten in de provincie Baghlan, waaronder in Dahana-i Ghorī. Bij deze overstromingen raakten 5 mensen vermist en viel zeker één dode in uw district. In mei 2014 verwoestte een overstroming 64 huizen in uw district. Dat u simpelweg verklaart geen informatie te hebben over overstromingen in uw district, ondergraaft verder de geloofwaardigheid van uw voorgehouden herkomst.

Er dient te worden vastgesteld dat u evenwel een zekere geografische kennis heeft van het dorp Kampirak en het district Dahana-i Ghorī, maar dat uw kennis een ingestudeerde en niet doorleefde indruk achterlaat, ondanks uw beweringen dat u er uw hele leven heeft gewoond.

Zo is het opmerkelijk dat u perfect aangeeft dat de provincie Baghlan 14 districten telt, in het bijzonder omdat u gedurende het gehoor verschillende malen aangaf dat u bepaalde zaken niet wist omdat u ongeletterd zou zijn (CGVS, p. 19). Het is evenwel weinig overtuigend dat u slechts 3 districten van deze 14 districten kan opnoemen (CGVS, p. 19). Gevraagd naar namen van andere districten in Baghlan, naast uw eigen district, vermeldt u slechts Doshi en Andarab en zegt u dat u de andere districten niet kent (CGVS, p. 19). Dat u erin slaagt aan te geven dat Baghlan 14 districten kent, maar er

vervolgens niet in slaagt meer dan drie districten te noemen, geeft de indruk dat u deze kennis heeft ingestudeerd.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Dahana-i Ghorī in de provincie Baghlan. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in de provincie Baghlan heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan.

De documenten die u voorlegt zijn niet in staat bovenstaande bevindingen te wijzigen. Uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (deze informatie werd aan uw dossier toegevoegd) blijkt immers dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Documenten uit niet-officiële bronnen, zoals dreigbrieven, zijn om voor de hand liggende redenen nog gemakkelijker te vervalsen dan 'officiële' stukken. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen. Bovendien dient opgemerkt te worden dat uw foto op uw politiekaart bovenop de handtekening geplaatst is, wat verder doet twifelen aan de authenticiteit van dit document.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf (CGVS, p. 2). Er werd tevens beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS, p. 2). U werd op het einde van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er twijfels bestaan over uw voorgehouden verblijfplaats in Afghanistan (CGVS, p. 20). U blijft echter volharden in uw verklaringen en bevestigt dat u van het district Dahana-i Ghorī in de provincie Baghlan afkomstig bent (CGVS, p. 19).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt. Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om

de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken.

Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept, werd in bijlage bij het administratief dossier gevoegd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1 In een eerste middel, aangaande de weigering van de vluchtelingenstatus, voert verzoeker de schending aan van *“het recht van verdediging door een gebrek, onduidelijkheid en dubbelzinnigheid in de motivering van de beslissing”*, van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) en van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991).

In een tweede middel, aangaande de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, voert verzoeker de schending aan van *“het recht van verdediging door een gebrek, onduidelijkheid en dubbelzinnigheid in de motivering van de beslissing”*.

2.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikelen 62 van de vreemdelingenwet en 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.3. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de gevallen zoals opgenomen in artikel 39/2 van de vreemdelingenwet, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht. Dit houdt in dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). De devolutive kracht van het beroep verplicht, noch verbiedt de Raad de weigeringsmotieven van de voor hem bestreden beslissing over te nemen of te verwerpen. Hij dient enkel een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft waarom in hoofde van een asielaanvrager al dan niet vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking moet worden genomen.

2.4. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op

voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet.

2.5. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad geen geloof hechten aan verzoekers asielrelaas. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde dan ook terecht het volgende vast:

“U bent er niet in geslaagd het CGVS ervan te overtuigen uit een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie uw land van herkomst te hebben verlaten, noch heeft u aannemelijk gemaakt een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in art. 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw kennis over de Afghaanse kalender ondermaats is. Zo slaagt u er niet in om aan te geven in welk jaartal in de Afghaanse kalender u Afghanistan verliet (CGVS, p. 3). Gevraagd welk jaar het is in de Afghaanse kalender op het moment van het gehoor op het CGVS, moet u tevens het antwoord schuldig blijven (CGVS, p. 3). Wanneer u later in het gehoor gevraagd wordt in welke maanden het veel regent in het dorp Kampirak, verklaart u dat dit in de lente is. Gevraagd in welke maanden het dan veel regent, antwoordt u de lente, zomer en herfst (CGVS, p. 14). Nogmaals gevraagd in welke maanden het veel regent, antwoordt u dat u de maanden niet kent (CGVS, p. 14). Uw beperkte kennis van de Afghaanse kalender getuigt niet van een recent verblijf in Afghanistan en doet bijgevolg twifelen aan uw verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen voor uw komst naar België.

Verder kan ook uw voorgehouden profiel van jonge man uit een landbouwersfamilie van een bergdorp in Afghanistan niet overtuigen. Zo is het opmerkelijk dat u niet weet waar het geld vandaan kwam waarmee u en uw familie uw reis naar België bekostigd hebben (CGVS, p. 21). Gevraagd naar de kostprijs van uw reis, geeft u aan dat de kost 5000 tot 6000 USD bedroeg (CGVS, p. 21). Gevraagd hoe u dit geld bijeen gekregen heeft, vertelt u dat een deel afkomstig is van uw salaris als arbaki en een deel van uw vader en van uw tante komt (CGVS, p. 21). Gevraagd hoeveel u van uw salaris als arbaki bijeen gespaard had, antwoordt u dat dit niet veel was. U voegt toe dat u vee van uw vader en tante geleend heeft of dat uw vader bij de buren ging lenen (CGVS, p. 21). Gevraagd of u weet of denkt dat uw vader bij de buren ten rade ging, antwoordt u vaagweg dat uw vader het geld ergens ging halen maar dat u niet weet waar (CGVS, p. 21). Dat u klaarblijkelijk geen notie heeft van waar uw vader 5000 tot 6000

USD vandaan gehaald heeft om uw reis te bekostigen, ondergraaft de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit een landbouwersfamilie van ruraal Afghanistan.

Het is verder opmerkelijk dat u er niet in slaagt te verduidelijken, gevraagd naar de zaaitijden, of de gewassen die jullie verbouwden gelijktijdig gezaaid en verbouwd worden. U verklaart dat graan geplant wordt in de maanden hout tot hamal, en dat er in de maanden jauza tot mizan wordt geoogst (CGVS, p. 5). Gevraagd naar de zaaitijden van gerst, antwoordt u dat al deze zaken in hout, dalwa en hamal worden gezaaid. Gevraagd duidelijker aan te geven welke gewassen wanneer gezaaid worden, antwoordt u slechts dat het zaaien van graan en gerst begint in de maand hout en eindigt in de maand hamal (CGVS, p. 5). Gevraagd of deze gewassen in dezelfde periodes verbouwd worden op de velden, zegt u dat u de tijd niet gemeten heeft en dat u te jong was om die zaken te onthouden. U voegt toe dat uw vader dit werk deed en dat u ook ging helpen, maar dat u niet weet welke maanden en periodes er gezaaid werden omdat u ongeletterd bent (CGVS, p. 5). Uw pogingen om uw incoherente verklaringen uit te leggen kunnen niet overtuigen. Het is geenszins zo dat een ongeletterde landbouwer niet in staat zou zijn aan te geven welke gewassen in dezelfde periodes op de akkers verbouwd worden of wanneer er gezaaid en geoogst wordt. Dat u niet in staat bent deze zaken aan te geven, plaatst de geloofwaardigheid van uw profiel als Afghaan afkomstig uit een ruraal bergdorp op de helling.

U vertelt verder dat goede oogsten afhangen van de hoeveelheid regen (CGVS, p. 5). Gevraagd of er ooit slechte oogsten geweest zijn in Kampirak, herhaalt u slechts dat de oogst goed is bij veel regen en slecht is bij weinig regen (CGVS, p. 5). Gevraagd wanneer zo'n slechte oogst is voorgevallen, antwoordt u wederom dat u de periodes niet kent. U geeft aan dat deze zaken door God bepaald worden en u daar zelf geen controle over heeft (CGVS, p. 5). Gewezen op het feit dat u in staat moet zijn om aan te geven hoe de oogsten geweest zijn tijdens de laatste jaren van uw verblijf in Kampirak, antwoordt u naast de kwestie dat er in de periode waarin u de regio verlaten heeft veel taliban aanwezig waren (CGVS, p. 5). Hierop wordt u expliciet gevraagd duidelijk te luisteren naar de vraag die u gesteld wordt en vervolgens die vraag zo goed mogelijk te beantwoorden (CGVS, p. 6). Gevraagd naar slechte oogsten in Kampirak, antwoordt u dat u het zich niet kan herinneren maar dat u denkt dat er een matig goede oogst was (CGVS, p. 6). Vervolgens wordt u een derde maal de kans gegeven te vertellen wanneer de oogst in Kampirak niet goed was, maar opnieuw antwoordt u dat u het niet weet (CGVS, p. 6). Wanneer de vraag een vierde maal gesteld wordt, antwoordt u dat er vier tot vijf jaar geleden weinig regen was. In juli 2011 was er een droogte in de provincie Baghlan die negentig procent van de volledige tarweteelt aantastte en 15000 families bedreigde. Er kan verwacht worden dat u, gezien deze informatie, concreter op de vraag zou antwoorden. Dat u uiteindelijk nog verklaart dat er vier of vijf jaar geleden een slechte oogst was kan gezien uw eerdere ontwijkende antwoorden nog maar weinig overtuigen.

U slaagt er tevens niet in te vertellen hoe lang een schaap drachtig is. Nochtans gaf u aan dat uw familie thuis vier of vijf lammetjes had (CGVS, p. 4). Gevraagd wat uw familie deed met deze lammetjes, vertelt u dat de schapen gehouden werden om lammetjes te krijgen. Als ze geen lammetjes kregen, werden ze geslacht (CGVS, p. 4). Gevraagd wie er voor de schapen zorgde, geeft u aan dat u, uw vader of uw broers dat zelf deden (CGVS, p. 4). Gevraagd naar de duur van de dracht van een schaap, antwoordt u dat enkel een herder of personen met veel vee zo'n zaken weten (CGVS, p. 4). Nochtans gaf u eerder aan dat uw familie thuis schapen hield voor de lammetjes (CGVS, p. 4). Hierop gewezen, zegt u dat u niets weet over deze periodes of over de maand waarin ze drachtig worden (CGVS, p. 4). Gewezen op het feit dat er niet gevraagd wordt naar een specifieke maand maar naar de duur van de zwangerschap, stelt u dat er wel degelijk gevraagd werd naar de maand waarin schapen een lam krijgen (CGVS, p. 4). Nogmaals gevraagd naar de duur van de dracht van een schaap, stelt u opnieuw dat er volgens u ook gevraagd werd naar de maand waarin de schapen bevallen (CGVS, p. 4). Een vierde maal gevraagd naar de duur van de dracht van een schaap, antwoordt u ontwijkend dat het gebeurt dat dieren drachtig worden en lammen krijgen maar dat u niet zoveel dieren had (CGVS, p. 5). Dat u er, ondanks de vele kansen die u hiertoe geboden werden, niet in slaagt aan te geven hoe lang de dracht van een schaap duurt, ondergraaft verder de geloofwaardigheid van uw voorgehouden profiel van rurale Afghaan.

U verklaart een Ismaeli Hazara te zijn, maar uw verklaringen hieromtrent overtuigen niet. Gevraagd te vertellen over de Ismaeli, geeft u aan dat de gebedsplaats van de Ismaeli jamat khana heet, dat Ismaeli geloven in 49 imams en dat Aga Khan de huidige imam is (CGVS, p. 7). Gevraagd of Aga Khan de leider is van de Ismaeli in Dahana-i Ghor, antwoordt u dat hij de leider is van de Ismaeli in Kampirak en dat er in Afghanistan veel plaatsen zijn waar Ismaeli wonen (CGVS, p. 7). Gevraagd te bevestigen of hij de leider is van de Ismaeli in Kampirak, herhaalt u louter dat hij de levende imam is (CGVS, p. 7). Gevraagd waar Aga Khan verblijft, zegt u dat hij ergens in het buitenland in Europa verblijft (CGVS, p. 7). Gevraagd wat u verder weet over Aga Khan, stelt u dat u geen informatie heeft (CGVS, p. 7). Aga Khan IV – zijn echte naam is Karim al-Husayn Shah – is de spirituele leider van de Ismaeli wereldwijd. Hij volgde Aga Khan III, zijn grootvader, op twintigjarige leeftijd op in 1957, verblijft in Frankrijk en is hij de grondlegger van het Aga Khan Development Network, dat verantwoordelijk is voor verschillende

humanitaire projecten in uw provincie en district. Dat u louter weet te zeggen dat hij de leider is van de Ismaili in Kampirak en ergens in het buitenland woont is opmerkelijk.

Gevraagd naar andere bekende Ismaeli, verwijst u naar drie eerder vernoemde ouderen van het dorp Kampirak (CGVS, p. 14). Vervolgens gevraagd of u gehoord heeft van Said Mansoor Naderi, zegt u dat Bismillah Atash iemand van hem is (CGVS, p. 14). Aangespoord meer te vertellen over Said Mansoor Naderi, antwoordt u dat u niet veel informatie hebt over hem maar dat u weet dat hij Bismillah Atash kent (CGVS, p. 14). Gewezen op het feit dat Said Mansoor Naderi een belangrijk persoon is in uw regio, en nogmaals aangespoord over hem te vertellen, stelt u slechts dat hij een groot figuur is en dat u hem respecteert (CGVS, p. 14). (...) Het mag verbazen dat uw kennis over Mansoor Naderi dermate beknopt is. Ondanks het feit dat u zelf aangeeft Ismailiet te zijn, geeft u geenszins aan dat Sayed Mansoor Naderi een zeer gekend persoon en religieus leider van de Ismaelieten is in de provincie Baghlan. Hij is zelf afkomstig uit de Kayhan (...) en is sinds 2005 lid van het nationale parlement van Afghanistan. Daarenboven heeft hij veel macht en invloed in Baghlan.

Uit de info waarover het CGVS beschikt blijkt inderdaad dat er in uw regio veel Ismaeli wonen. Dat u beweert een Ismaeli uit landbouwersfamilie van Dahana Ghorī te zijn maar dat uw verklaringen met betrekking tot uw voorgehouden profiel en tot uw geloofsovertuiging niet kunnen overtuigen, ondergraaft de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit Dahana-i Ghorī verder.

Voorts geeft u aan dat de veiligheidssituatie in uw regio slecht is (CGVS, p. 15). U vertelt dat de jamat khana werd aangevallen met een raket en dat een vroedvrouw verkracht werd ongeveer vier of vijf jaar geleden, voor de komst van de arbaki (CGVS, p. 15). Gevraagd naar andere incidenten, antwoordt u dat u geen verdere info heeft (CGVS, p. 15). Nochtans gaf u net eerder aan dat de situatie in uw regio onveilig is. Het mag dan ook verbazen dat u er niet in slaagt een recenter incident te vermelden. Aangemoedigd om over incidenten in het district Dahana-i Ghorī te vertellen, antwoordt u dat u niet opgroeide in Dahana. U verklaart dat u enkel naar het district ging om te werken en dat u verder in Kampirak verbleef (CGVS, p. 15). Deze verklaring kan evenwel niet overtuigen. Er mag verwacht worden van iemand die bij de lokale politie werkte en zich daarvoor op regelmatige basis verplaatste binnen het district dat hij een betere kennis heeft van incidenten die zich voordeden in de regio. Ook is het zeker niet zo dat mensen die hun dorp niet veel verlaten geen enkele kennis hebben over gebeurtenissen in de regio. Hierop gewezen stelt u dat het district Dahana-i Ghorī onveilig is en dat mensen de taliban en de Ghujara vrezen (CGVS, p. 15). Vervolgens nogmaals gevraagd te vertellen over incidenten in Dahana-i Ghorī, antwoordt u dat u geen informatie heeft over de periode waarin u werkte bij de arbaki. U voegt toe dat er tijdens de periode waarin u werkte geen zaken voorvielen (CGVS, p. 15). Deze verklaringen zijn opmerkelijk, gezien uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat er zich wel incidenten voordeden in uw regio tijdens de periode dat u werkzaam was bij de arbaki, (...) (CGVS, p. 8). Zo was er op 15 december 2014 een ontploffing op de hoofdbazaar van Dahana-i Ghorī. De explosieven werden tot ontploffing gebracht vlak bij het bureau van de districtsgouverneur. Expliciet gevraagd over een explosie in het centrum van Dahana-i Ghorī, stelt u dat er dagelijks ontploffingen zijn (CGVS, p. 15). Vervolgens gevraagd om over één van die explosies te vertellen, zegt u dat u geen data kent maar dat u hoorde dat er dingen werden opgeblazen (CGVS, p. 15). Nogmaals gevraagd om over één concreet incident te spreken, antwoordt u ontwijkend dat u de identiteit van de taliban niet kent (CGVS, p. 15). Dat u er niet in slaagt om één incident te bespreken, zelfs niet de ontploffing nabij het bureau van de districtsgouverneur, mag sterk verbazen en doet opnieuw twijfels rijzen over uw beweerde herkomst.

Tenslotte wordt u gevraagd naar overstromingen in het district Dahana-i Ghorī. U geeft aan dat u hier geen informatie over heeft. Aangespoord na te denken alvorens te stellen dat u niets afweet van overstromingen in uw district, antwoordt u dat u niet in Dahana-i Ghorī gewoond heeft en dat u er enkel was voor uw werk (CGVS, p. 20). Zoals eerder reeds aangegeven is dit geenszins een geldige verklaring voor uw gebrek aan kennis over de overstromingen in Dahana-i Ghorī. Er hebben zich in de laatste jaren voor uw vertrek namelijk twee grote overstromingen voorgedaan in uw district. In april 2012 waren er hevige overstromingen in 6 districten in de provincie Baghlan, waaronder in Dahana-i Ghorī. Bij deze overstromingen raakten 5 mensen vermist en viel zeker één dode in uw district. In mei 2014 verwoestte een overstroming 64 huizen in uw district. Dat u simpelweg verklaart geen informatie te hebben over overstromingen in uw district, ondergraaft verder de geloofwaardigheid van uw voorgehouden herkomst.

Er dient te worden vastgesteld dat u evenwel een zekere geografische kennis heeft van het dorp Kampirak en het district Dahana-i Ghorī, maar dat uw kennis een ingestudeerde en niet doorleefde indruk achterlaat, ondanks uw beweringen dat u er uw hele leven heeft gewoond.

Zo is het opmerkelijk dat u perfect aangeeft dat de provincie Baghlan 14 districten telt, in het bijzonder omdat u gedurende het gehoor verschillende malen aangaf dat u bepaalde zaken niet wist omdat u ongeletterd zou zijn (CGVS, p. 19). Het is evenwel weinig overtuigend dat u slechts 3 districten van deze 14 districten kan opnoemen (CGVS, p. 19). Gevraagd naar namen van andere districten in

Baghlan, naast uw eigen district, vermeldt u slechts Doshi en Andarab en zegt u dat u de andere districten niet kent (CGVS, p. 19). Dat u erin slaagt aan te geven dat Baghlan 14 districten kent, maar er vervolgens niet in slaagt meer dan drie districten te noemen, geeft de indruk dat u deze kennis heeft ingestudeerd.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Dahana-i Ghorī in de provincie Baghlan. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in de provincie Baghlan heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan.

De documenten die u voorlegt zijn niet in staat bovenstaande bevindingen te wijzigen. Uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (deze informatie werd aan uw dossier toegevoegd) blijkt immers dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Documenten uit niet-officiële bronnen, zoals dreigbrieven, zijn om voor de hand liggende redenen nog gemakkelijker te vervalsen dan 'officiële' stukken. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen. Bovendien dient opgemerkt te worden dat uw foto op uw politiekaart bovenop de handtekening geplaatst is, wat verder doet twifelen aan de authenticiteit van dit document.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf (CGVS, p. 2). Er werd tevens beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS, p. 2). U werd op het einde van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er twijfels bestaan over uw voorgehouden verblijfplaats in Afghanistan (CGVS, p. 20). U blijft echter volharden in uw verklaringen en bevestigt dat u van het district Dahana-i Ghorī in de provincie Baghlan afkomstig bent (CGVS, p. 19).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer

naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt. Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken.

Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer. (...)"

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

Waar verzoeker zijn gebrekkige kennis van de Afghaanse kalender toeschrijft aan het feit dat hij nooit naar school is geweest en aldus de kans niet zou hebben gehad om deze kalender aan te leren, overtuigt hij niet. Het is immers niet aannemelijk dat een jongeling die vanaf zijn geboorte tot zijn komst naar België in Afghanistan zou hebben verbleven en daar enige tijd in dienst van een lokale politiemacht zou hebben gewerkt niet kan aangeven in welk jaar van de Afghaanse tijdrekening hij zijn land van herkomst verliet, noch welk het huidige jaartal is volgens de Afghaanse kalender wanneer hem daarnaar wordt gevraagd. Bovendien stelt de Raad vast dat hoewel verzoeker beweert de maanden van de Afghaanse kalender niet te kennen, hij zich wel van deze maanden bedient om de zaaitijden van respectievelijk graan en gerst aan te duiden (stuk 4, gehoorverslag, p. 5). Echter, de vaststelling dat deze aanduidingen bijzonder onnauwkeurig zijn en verzoeker niet kan aangeven of de gewassen die zijn familie kweekt gelijktijdig worden verbouwd of niet, plaatst de geloofwaardigheid van zijn herkomst uit een landbouwersgezin uit ruraal Afghanistan op de helling. Het argument dat verzoeker niet zelf instond voor de organisatie van het landbouwbedrijf en slechts zijn vader hielp bij diens werk als landbouwer, doet geen afbreuk aan de redelijke verwachting dat verzoeker preciezere informatie kan geven over de landbouwactiviteiten waarbij hij zelf betrokken was.

Eveneens nefast voor de geloofwaardigheid van verzoekers profiel als jongeman afkomstig uit een eenvoudige landbouwersfamilie is de vaststelling dat hij niet weet waar zijn vader een deel van de som van 5000 à 6000 dollar vandaan haalde om verzoekers reis naar Europa te bekostigen. De patriarchale samenleving waarin verzoeker opgroeide biedt geen verklaring voor dergelijke onwetendheid. Het gegeven dat verzoeker als jongvolwassene in het ongewisse wordt gelaten over de herkomst van een aanzienlijk bedrag ter financiering van zijn vertrek, waarvan hij *nota bene* zelf een deel heeft bijgedragen, ondermijnt wel degelijk zijn bewering afkomstig te zijn uit een gezin dat leefde van de opbrengst van twee stukken grond en enkele schapen (stuk 4, gehoorverslag, p. 3, 4). De loze bewering dat zijn relaas op dit punt niet zou afwijken van dat van andere jongeren in een gelijkaardige situatie en met dezelfde achtergrond, doet hier niet ter zake nu elke asielaanvraag individueel wordt beoordeeld.

Dat verzoeker in overeenstemming met informatie aanwezig in het administratief dossier kon aangeven dat hij een vijftal jaar voorafgaand aan het gehoor een mindere oogst kende door een gebrek aan regen, neemt niet weg dat hij dit antwoord maar gaf nadat hij eerst meermaals ontwijkend had geantwoord op de vraag naar slechte oogsten gedurende de afgelopen jaren in Kampirak (stuk 4, gehoorverslag, p. 5, 6). Verzoeker verklaart niet waarom hij niet in staat was om een vraag over een gebeurtenis die hij persoonlijk zou hebben ervaren meteen concreet te beantwoorden.

In zoverre verzoeker zijn profiel als ongeschoolde dorpsbewoner aangrijpt als verschooning voor zijn beperkte kennis van de Ismaëlitische gemeenschap, veiligheidsincidenten en overstromingen in zijn voorgehouden herkomstregio, overtuigt hij niet. Zelfs van een persoon die geen opleiding heeft genoten kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij kan antwoorden op een aantal elementaire kennisvragen in verband met zijn beweerde regio van afkomst. Het feit dat verzoeker geen scholing genoot kan zijn gebrekkige kennis betreffende zijn directe en persoonlijke leefwereld niet toedekken. Verzoeker toont tevens niet aan dat een gebrek aan scholing de verstandelijke vermogens aantast en hij hierdoor niet in staat is zijn eigen leefwereld in tijd en ruimte te situeren, noch dat hij niet over de intellectuele mogelijkheden zou beschikken om zich zaken te herinneren. Uit het gehoorverslag blijkt dat de dossierbehandelaar eenvoudige en duidelijke vragen stelde en dat verzoeker kennelijk kon volgen en hij de logica en de inhoud van de vragen correct begreep. Van verzoeker kan dan ook verwacht worden dat

hij correct en precies kan antwoorden op elementaire kennisvragen die betrekking hebben op zijn onmiddellijke leefomgeving, zoals bekende figuren uit de eigen geloofsgemeenschap en veiligheidsincidenten en natuurfenomenen die zich in zijn regio hebben voorgedaan. Om deze vragen te kunnen beantwoorden is geen schoolse, geografische of politieke kennis vereist, noch dient men te beschikken over specifieke informatie- of communicatiemiddelen zoals radio, televisie, internet of gsm. Ze gaan immers over de dagelijkse realiteit van elke inwoner uit die streek.

Waar verzoeker aanklaagt dat hij nooit werd geconfronteerd met het feit dat de door hem neergelegde politiekaart vormelijke gebreken vertoont, dient hij erop te worden gewezen dat geen enkele wettelijke bepaling de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verplicht de aandacht van de asielzoeker te vestigen op, of hem te confronteren met de voor hem nadelige elementen. Evenmin is er enige wettelijke bepaling die voorziet dat, indien een negatieve beslissing zal worden genomen, de asielzoeker uitgenodigd moet worden om hierover zijn opmerkingen te formuleren. De uitleg die verzoeker desbetreffend in zijn verzoekschrift biedt, met name dat deze politiekaart eerst toebehoorde aan iemand anders, maar dat deze persoon niet kwam opdagen voor zijn werk en verzoeker diens kaart kreeg nadat de foto was verwisseld, wordt op geen enkele wijze gestaafd en kan derhalve niet overtuigen.

Waar verzoeker aanvoert *“(d)at de kwestieuze beslissing derhalve niet ten genoegen van rechte heeft aangetoond dat hij geen gegronde vrees had”*, brengt de Raad in herinnering dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel bij de asielzoeker zelf rust (zie punt 2.4). Dit houdt in dat het aan de asielzoeker is om aan te tonen dat zijn beweerd vrees voor vervolging gegrond is, en niet aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen of desgevallend de Raad om aan te tonen dat hij géén gegronde vrees voor vervolging heeft. De asielzoeker die er niet in slaagt zijn herkomst uit het gebied waar hij de voorgehouden vervolgingsfeiten situeert aannemelijk te maken, toont niet aan dat zijn vrees desbetreffend gegrond is.

Daargelaten dat verzoeker nalaat te preciseren aan welk criterium van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (hierna: de Conventie van Genève) hij invulling geeft waar hij betoogt dat bij de beoordeling van de vrees voor vervolging rekening dient gehouden te worden met de algemene situatie en meer in het bijzonder met *“de algemene sfeer van bedreiging en onveiligheid in het land van herkomst”*, kan de verwijzing naar de algemene veiligheidssituatie in Afghanistan en ernstige schendingen van de mensenrechten in Afghanistan hoe dan ook niet volstaan om aan te tonen dat hij daar werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. De vluchtelingenrechtelijke vrees dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft desbetreffend in gebreke.

In zoverre verzoeker op algemene wijze aanhaalt dat asielzoekers het wantrouwen jegens de overheid in hun eigen land vaak meenemen naar de asielinstanties, dient te worden opgemerkt dat dit wantrouwen de gedane vaststellingen niet kan verklaren. Aan het feit dat iemand zich wendt tot de autoriteiten van een bepaald land teneinde er diens status van vluchteling te doen erkennen is inherent het vertrouwen verbonden in de autoriteiten waaraan men de bescherming vraagt. Van een asielzoeker mag worden verwacht dat deze van bij de aanvang van de procedure zijn volle medewerking verleent bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen voor de asielinstanties, zodat deze kunnen beslissen over de asielaanvraag. Dat asielzoekers op hun reis naar België door allerlei slechte raadgevers worden geadviseerd, doet geen afbreuk aan hun plicht om correcte en accurate verklaringen af te leggen met betrekking tot alle aspecten van hun asielrelaas. Verzoeker werd er bij de Dienst Vreemdelingenzaken ten andere op gewezen dat hij steeds de waarheid moet vertellen en niet diegenen mag geloven die hem aanraden feiten toe te voegen, uit te vinden of anders voor te stellen (stuk 17, vragenlijst, voorafgaand advies).

Verzoeker maakt, mede gelet op wat voorafgaat, niet aannemelijk dat de verwerende partij zijn asielaanvraag niet aan een objectieve beoordeling heeft onderworpen en redenen heeft gezocht om tot een weigeringsbeslissing te komen. Noch de context waarbinnen verzoeker opgroeide, noch zijn opleidingsniveau of de algemene situatie in zijn land van herkomst kunnen de hoger gedane vaststellingen in een ander daglicht stellen. Verzoeker geeft bovendien niet aan welke elementen uit zijn dossier die wél belang vertonen voor het beantwoorden van de vraag of hij al dan niet in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire bescherming zouden zijn veronachtzaamd of waarmee niet terdege rekening zou zijn gehouden.

Per aanvullende nota van 23 oktober 2017 brengt verzoeker volgende stukken bij die zijn eerdere verklaringen dienen te ondersteunen: een verklaring van de ouderen van het dorp met vertaling, een bankrekeninguittreksel, een verklaring in verband met zijn geloof en afkomst, een geboorteakte opgesteld door de ambassade van Afghanistan in België met begeleidende brief, een foto van verzoeker en de enveloppe waarmee deze documenten werden verzonden. De Raad stelt vast dat dit allen fotokopieën betreffen.

Ter terechtzitting legt verzoeker een aanvullende nota neer met stukken en stelt dat dit de originelen betreffen van de documenten die hij eerder heeft neergelegd.

De Raad stelt evenwel vast dat de verklaring in verband met zijn geloof en afkomst en de foto evenzeer fotokopieën zijn.

Wat betreft de geboorteakte stelt de Raad vast dat de ambassade in haar begeleidende brief stelt dat het register van burgerlijke stand in Afghanistan onvolledig is en dat het niet mogelijk is om een originele geboorteakte te bekomen. De Raad kan uit deze documenten niet afleiden op basis waarvan verzoeker deze geboorteakte bij de Afghaanse ambassade verkregen heeft en verzoeker licht dit evenmin toe. Voor zover deze geboorteakte zou kunnen aantonen dat verzoeker geboren werd in Baghlan, kan uit dit document niet worden afgeleid dat verzoeker voor zijn komst naar België in het district Dahana-e Ghorī heeft verbleven.

De foto van verzoeker bevat geen enkele objectieve aanwijzing met betrekking tot de plaats waar, het tijdstip waarop of de omstandigheden waarin hij werd genomen en is derhalve evenmin dienstig om verzoekers herkomst uit en verblijf in Dahana-e Ghorī aan te tonen. De enveloppe wijst er enkel op dat verzoeker post ontvangen heeft vanuit Kaboel en houdt evenmin enige indicatie in met betrekking tot zijn verblijf.

De verklaring van de dorpsouderen dateert van na de bestreden beslissing, heeft een gesolliciteerd en subjectief karakter en blijkt te zijn opgesteld ten behoeve van verzoeker in het kader van zijn asielaanvraag waardoor het objectieve bewijswaarde ontbeert. Ook het bankrekeninguittreksel kan geen duidelijke indicatie geven van verzoekers verblijf. Bankzaken kunnen ook van op een afstand en eender waar worden afgehandeld, waardoor ook dit document geen uitsluitel kan geven van verzoekers werkelijke verblijfplaats. De verklaring in verband met zijn geloof en afkomst betreft een fotokopie. Aan gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren fotokopieën kan echter geen bewijswaarde worden verleend (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135).

Hoe dan ook dient te worden opgemerkt dat deze documenten slechts over een ondersteunende bewijswaarde beschikken, namelijk in die mate dat zij vergezeld worden door geloofwaardige verklaringen. Uit hetgeen wat voorafgaat blijkt echter dat verzoekers asielrelaas ongeloofwaardig is, met als gevolg dat de documenten die ter staving van het relaas worden voorgelegd geen bewijswaarde hebben. Daarenboven moet worden vastgesteld dat uit de objectieve informatie aanwezig in het administratief dossier blijkt dat in Afghanistan een erg niveau van corruptie heerst en dat zowat alle documenten kunnen en worden nagemaakt. Dit geldt zowel voor documenten die van de overheid uitgaan als documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de staat. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers relaas te herstellen.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat *in casu* voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van de Conventie van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoekers argument dat de autoriteiten van zijn land van herkomst

In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Verzoekers Afghaanse nationaliteit staat in dezen niet ter discussie. Verzoeker maakt echter zijn herkomst uit het district Dahana-e Ghorī, gelegen in de provincie Baghlan niet aannemelijk, noch dat hij afkomstig is uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire

bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet. Het is de taak van verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus.

Het komt de Raad immers niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoeker voor zijn komst naar België of over de vraag of verzoeker afkomstig is uit een regio in de zin van artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet waar geen risico aanwezig is.

De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in zijn werkelijke regio van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

De Raad besluit dat verzoeker geen elementen aanbrengt waarom hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Gelet op het bovenstaande is verzoekers kritiek dat in het administratief dossier recente, accurate informatie met betrekking tot verzoekers beweerde regio van herkomst ontbreekt niet dienstig.

2.6. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoont.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien november tweeduizend zeventien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF